

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJE

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 3. travnja 2013.

[Video](#)

Uskrsnuće nas otvara većoj nadi

Draga braćo i sestre, dobar dan, danas nastavljamo kateheze uz Godinu vjere. U Vjeronanju ponavljamo ovaj izraz: "uskrsnuo treći dan po Svetom pismu". To je događaj koji slavimo: Isusovo uskrsnuće, središte kršćanske poruke, koji odzvanja od samih početaka i koji se prenosio sve do nas. Sveti Pavao piše kršćanima u Korintu: "predadoh vam ponajprije što i primih: Krist umrije za grijeh naše po Pismima; bi pokopan i uskrišen treći dan po Pismima; ukaza se Kefi, zatim dvanaestorici" (1 Kor 15, 3-5). Ta kratka ispovijest vjere naviješta upravo vazmeno otajstvo, s prvim ukazanjima Uskrsloga Petru i dvanaestorici: Isusova smrt i uskrsnuće su središte naše nade. Bez te vjere u Isusovu smrt i uskrsnuće naša će nada biti slaba, neće štoviše ni biti nada, a upravo su Isusova smrt i uskrsnuće središte naše nade. Apostol kaže: "ako Krist nije uskrsnuo, uzaludna je vjera vaša, još ste u grijesima" (r. 17). Nažalost, često se pokušavalo potamniti vjeru u Isusovo uskrsnuće, čak su se i u neke vjernike uvukle sumnje. To je pomalo ona, kako mi kažemo, "mekušasta", površna vjera; vjera kojoj nedostaje čvrstine. I to zbog površnosti, ponekad zbog ravnodušnosti, zaokupljenosti mnogim stvarima koje se smatra važnijima od vjere, odnosno zbog isključivo ovozemaljskog poimanja života. Ali upravo nas uskrsnuće otvara većoj nadi, jer otvara naš život i život svijeta Božjoj vječnoj budućnosti, punoj sreći, sigurnosti da zlo, grijeh, smrt mogu biti pobijeđeni. I to nas potiče da živimo s većim pouzdanjem svakodnevne stvarnosti, da se s njima suočavamo hrabro i zauzeto. Kristovo uskrsnuće prosvjetljuje novim svjetlom te svakodnevne stvarnosti. Kristovo uskrsnuće naša je snaga!

Ali kako nam je prenesena ta vjerska istina o Kristovu uskrsnuću? Postoje dvije vrste

svjedočanstava u Novom zavjetu: jedna su u obliku ispovijesti vjere, to jest sažeti i jezgroviti izričaji koji pokazuju središte vjere; druge su pak u obliku izvješća o uskrsnuću i događajima koji su s njim povezani. Ovaj prvi oblik, ispovijest vjere, je primjerice ono što smo upravo imali priliku čuti u tekstu iz Poslanice Rimljanima gdje sveti Pavao piše: "Jer ako ustima ispovijedaš da je Isus Gospodin, i srcem vjeruješ da ga je Bog uskrisio od mrtvih, bit ćeš spašen" (10, 9). U Crkvi je od samih njezinih početaka vrlo čvrsta i jasna vjera u otajstvo Isusove smrti i uskrsnuća. Danas se, međutim, želim zadržati na svjedočanstvima u obliku izvješća, koja nalazimo u Evanđeljima. Prije svega opažamo da su prvi svjedoci toga događaja bile žene. U osvit zore one su pošle na grob da pomažu Isusovo tijelo te nalaze prvi znak: prazan grob (usp. *Mk* 16, 1). Slijedi zatim susret s Božjim glasnikom koji naviješta: Isus Nazarećanin, Raspeti, nije ovdje, uskrsnu (usp. rr. 5-6). Žene su potaknute ljubavlju i znaju prihvatiti taj navještaj s vjerom: vjeruju i odmah ga prenose, ne zadržavaju to za sebe. Radost spoznaje da je Isus živ, nada koja ispunja srce, ne mogu se zadržati. To bi se moralo dogoditi i u našem životu. Osjetimo radost što smo kršćani! Mi vjerujemo u Uskrsloga koji je pobijedio zlo i smrt! Imajmo hrabrosti "izaći" i nositi tu radost i to svjetlo u sva mjesta našega života! Kristovo uskrsnuće je naša najveća sigurnost; to je najdragocjenije blago! Kako ne dijeliti s drugima to blago, tu tako lijepu sigurnost? Ona nije samo za nas, moramo je prenositi, davati je drugima, dijeliti je s drugima. Upravo to je naše svjedočanstvo.

Još nešto. U ispovijesti vjere Novoga zavjeta, kao svjedoci uskrsnuća spominju se samo muškarci, apostoli, ali ne i žene. To je zato jer se prema ondašnjem židovskom zakonu žene i djeca nisu mogli dati pouzdano, vjerodostojno svjedočanstvo. U Evanđeljima, međutim, žene su imale primarnu, temeljnu ulogu. Tu možemo uočiti nešto što ide u prilog povijesnosti uskrsnuća: da je riječ o izmišljenom događaju, u kontekstu toga doba ne bi bio vezan uz svjedočenje žena. Evanđelisti međutim jednostavno opisuju ono što se dogodilo: žene su prvi svjedoci. To govori da Bog ne bira prema ljudskim kriterijima: prvi svjedoci Isusova rođenja su pastiri, jednostavni i ponizni ljudi; prvi svjedoci uskrsnuća su žene. I to je lijepo. I to je pomalo poslanje žena: mama, žena! Davati svjedočanstvo djeci, unucima, da je Isus živ, živući, da je uskrsnuo. Mame i žene, samo naprijed s tim svjedočanstvom! Kod Boga ono što vrijedi je srce, koliko smo otvoreni njemu, jesmo li poput djece koja se uzdaju. Ali to nas potiče i na razmišljanje o tome kako su žene, u Crkvi i na putu vjere, imale i imaju i danas posebnu ulogu u otvaranju vrata Gospodinu, u njegovu nasljedovanju i približavanju njegova lica, jer pogled vjere treba uvijek jednostavni i duboki pogled ljubavi. Apostolima i učenicima je teže povjerovati u Uskrsloga. Ženama ne. Petar trči do groba, ali se zaustavlja na praznom grobu; Toma mora svojim rukama dotaći rane Isusova tijela. I na našem putu vjere je važno znati i osjećati da nas Bog ljubi, ne plašiti se ljubiti ga: vjera se ispovijeda ustima i srcem, riječju i ljubavlju.

Nakon ukazanja ženama, slijede druga ukazanja: Isus se pojavljuje na nov način: on je Raspeti, ali njegovo je tijelo slavno; nije se vratio u zemaljski život, već u jedno novo stanje. Isprva ga ne prepoznaju, i tek kroz njegove riječi i njegove geste oči se otvaraju: susret s Uskrsnim preobražava, daje novu snagu vjeri, neuništiv temelj. I za nas postoje mnogi znakovi u kojima se Uskrsli daje prepoznati: to su Sveto pismo, euharistija, ostali sakramenti, ljubavi, ona djela ljubavi

koja nose zraku Uskrsloga. Pustimo da nas Kristovo uskrsnuće prosvijetli, pustimo da nas preobrazi njegova snaga, jer i po nama znakovi smrti u svijetu ustupaju mjesto znakovima života. Vidim da na Trgu ima mnogo mladih. Eno ih! Vama kažem: nosite po svijetu tu sigurnost: Gospodin je živ i kroči uz nas u životu. To je vaše poslanje! Pronosite tu nadu. Budite usidreni u tu nadu: to sidro koje je na nebu; držite čvrsto užu, budite usidreni i pronosite nadu. Vi, Isusovi svjedoci, pronosite svjedočanstvo da je Isus živ i to će nam dati nadu, dat će nadu ovom svijetu pomalo ostarjelom zbog ratova, zla i grijeha. Naprijed mladi!